

Aborts un tēvs

Rev. Dr. Džims Lembs, (Lutherans For Life ASV)

Tas bija asaru pilns lūgums, kas atskanēja no kāda jauna vīrieša pa telefonu. "Mana draudzene ir stāvoklī un gatavojas taisīt abortu. Tas ir mans bērns, tāpat kā viņas. Ko es lai daru?"

Tas ir asaru pilns rūgtums, kad jaunu sieviešu teiktais par aborta iemesliem: "Mans draugs man teica, ka man tas jādara", ir saraksta augšgalā.

Abas šīs situācijas mums atgādina kādu lietu, kuru ir pārāk grūti neievērot – vīriešus ietekmē aborta lēmums. Pirmais scenārijs mums parāda, ka tēvam netiek dota izvēle, vai viņa bērns tiks nogalināts abortā vai nē. Likums izvēli abortēt piešķir tikai mātei. Tēvs var lūgt, iedrošināt māti izvēlēties dzīvību, mēģināt māti nogādāt uz krīzes grūtniecības centru, bet viņam nav nekāda likumīga atbalsta. Šī nespēja aizsargāt savu bērnu var radīt daudz dažādu emocionālu problēmu, ieskaitot depresiju un izmisumu.

Otra situācija mums atgādina, ka reizēm tēvs ir tas, kas piespiež māti izdarīt abortu. Viņš varbūt jūtas apkaunots, vainīgs, apjucis vai nobijies. Viņš vienkārši vēlas, lai problēma "pazūd". Viņš var draudēt pamest sievieti. Viņš var piedāvāt samaksāt par abortu vai aizvest sievieti uz slimnīcu, kur tos veic. Tomēr agri vai vēlu notikušā realitāte – paša bērna nāves veicināšana – var pārņemt viņu un novest pie kauna, vainas sajūtas un izmisuma.

Aborts ir pretējs Dieva tēvišķības plānam

Ir iemesls, kāpēc abas situācijas var novest vīriešus līdz izmisumam. To ir grūti apstrīdēt, ka mātei ir "nedabiski" izdarīt izvēli nogalināt savu bērnu, kas ir viņas miesās. Tas ir pretēji Dieva radītajai kārtībai un gribai, kas attiecas uz mātēm. Tas ir "nedabiski", ka tēvs neaizsargā savu bērnu. Pirmajam vīrietim, Ādamam, tika dota sargātāja loma (1.Mozus 2:15). Dieva pavēle par Ēdenes dārza kokiem tika dota viņam (1.Mozus 2:16-17). Viņam bija jānodrošina, ka viņa sieva un ģimene varēs baudīt dārza augļus un viņam bija jāaizsargā viņus no laba un ļauna atzīšanas koka. Viņš tiek saukts pie atbildības, kad tas netiek darīts (1.Korintiešiem 15:22). Tā rezultātā tagad ir daudz vairāk lietu, no kurām bērni jāaizsargā. Viscaur Svētajos Rakstos tēviem ir uzticēta ģimenes galvas loma, kas uzliek pienākumu mīlēt, rūpēties un sargāt. Nespēja vai negribēšana aizsargāt sava bērna dzīvību no aborta dod tiešu triecienu tēvišķībai.

Dieva Tēva cerība tēviem

Tomēr ir cerība. Dievs mīl tēvus. Viņš pats ir Tēvs. Abortā bojā gājušu bērnu tēvi var rast tajā cerību un mierinājumu. Dievs ir Jēzus Tēvs un Viņā arī mūsu Tēvs.

Augšāmceltais Jēzus teica Marijai:

“ej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva un jūsu Dieva. “

(Jāņa 20:17b)

Dievs saprot tēvišķību. Dievs saprot kā tas ir, zaudēt bērnu.

Ir cerība tēviem, kuriem nebija iespējas aizkavēt sava bērna abortu. Kaut arī abortā bojā gājušu bērnu tēviem nav uz ko vērst savas skumjas. Nav mirušā ķermeņa, ko aplūkot, nav sēru ceremonijas, kurā piedalīties, nav pat kapu kopīgas, kuru varētu apmeklēt. Kopš aborts ir likumīgs, netiek pat atzīta tēvu vajadzība sērot. Pārsvārā sabiedrība ir izstūmusi no sava vidus šos sērojošos tēvus. Bet Dievs viņus neatstumj. 91.psalma Dieva tēvišķība ir attēlota kā patvērumš, pils un cietoksnis. Tomēr Viņš nav auksts un neizkustināms cietoksnis.

Viņš tevi sedz ar Saviem spārnjiem, zem Viņa spārnjiem tu esi paglābts; Viņa patiesība ir tavs vairogs un bruņas

(Psalms 91:4).

Dievs ir silts, mīlošs un darbīgs patvērumš. Viņš var nākt tur, kur esam mēs. Viņš ir ar mums, lai atbalstītu un stiprinātu tieši mūsu sērās. Mēs varam paļauties uz Viņa uzticību nevis uz saviem apstākļiem. Viņš ir parādījis savu uzticību, sūtīdams Savu paša Dēlu. Abortā bojā gājušu bērnu tēvi var sērot zem Dieva spārnjiem, un augšāmceltajā Jēzū viņiem ir dzīva cerība (1.Pētera 1:3).

Ir cerība tēviem, kas negribēja aizsargāt savu bērnu vai pat atbalstīja un pieprasīja abortu. Kad mūsu debesu Tēvs deva savu Dēlu par mums pie krusta, Viņa pirmie vārdi bija:

Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara

(Lūkas 23:34)

Kareivjiem, kas pienagloja Jēzu pie krusta un pēc tam meta kauliņus par Viņa drēbēm, patiešām nebija nekādas saprašanas par šī kārtējā upura nevainību, kuru viņi nežēlīgi nogalināja. Tas neatbrīvoja viņus no viņu grēka, bet arī neizslēdza viņus no Dieva piedošanas. Mūsu valstī ir tik liela pārliecība par aborta pareizību un tik liels spiediens uz to, ka tā ir vienīgā izeja no sarežģītas situācijas, ka daudzi patiesi nesaprot to nežēlīgo realitāti, ko ir izdarījuši. Tas neattaisno viņu grēku, bet arī neizslēdz viņus no Dieva piedošanas. Ja Dievs var piedot tiem, kas sita krustā Viņa Dēlu, Viņš var piedot tiem, kas ir izdarījuši aborta grēku.

Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības

(1.Jāņa 1:9).

Dieva taisnība tika piepildīta, kad Jēzus izcieta pie krusta grēka sodu par visiem grēciniekiem. Tieši tā dēļ mūsu uzticamais Tēvs piedod mūsu grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. Viņš to darīs ar visiem grēkiem, kuros atzīstamies Viņam, ieskaitot aborta grēku.

Tēvi, kas ir bijuši iesaistīti aborta lēmumā, var uzmeklēt mācītāju privātai grēksūdzei un absolūcijai. Tas ir brīnišķīgs veids, kā dalīties savās sērās un nastā un saņemt Dieva piedošanu caur Viņa kalpu, mācītāju, kā no Kristus paša.

Daudzi ir atklājuši, ka Dāvida lūgšana par viņa smago grēku, ir ļoti laba palīdzība.

**Klasi, ak, Kungs, manu lūgšanu, manas vaimanas lai nāk Tavā priekšā!
Neapslēp man Savu vaigu bēdu laikā, piegriez man Savu ausi, kad es Tevi
piesaucu, steidz paklausīt mani!**

(Psalms 102:1-2)

**Apžēlojies par mani, ak, Dievs, Savā žēlastībā, izdzēs manus pārkāpumus Savā
lielajā apžēlošanā, Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un šķīstī
mani no maniem grēkiem!**

(Psalms 51:3-4)